

Опис порожнини

Печера розташована на південному березі Тарханкутського півострова, приблизно в 300 м на захід від грота «Крокодил» Координати печери 45° 20' 07,54", 32° 33' 37,38"

Печера ПК-429 є карстової гіпогенної порожнини. Печера розташована на території Отлеської спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність печери – 28,4 м; площа – 46,4 м²; об'єм - 34,9 м³. Складено повний план порожнини.

У плані печера має досить складну форму. Загалом, верхній ярус, це велика лінзовидна каверна, неправильної форми, ускладнена численними нішами. Нижній ярус є закарстовану тріщину доступну для проникнення в неї людини. Вхід у печеру знаходиться в нижній частині берегового урвища, приблизно 4м над рівнем моря. Печера була розкрита через одну зі своїх ніш, зрізаних під час формування сучасного берега, тобто випадково. Уявлення про форму печери дає її план та перерізи.

Ширина входу 1,8 м, висота до 1,1 м. Максимальна ширина гроту - 5,5 м., спостерігається між Т.2 і Т.5. Висота печери невелика 0,5 - 0,9 м. районі камінів, закладених у покрівлі та ями, у місці з'єднання ярусів (глибина її 0,7-0,8 м), вона збільшується до 1,5 – 2,5 м. Більшість перерізів близькі до лінзовидних і тільки в районі камінів вони стають іншими – трикутними, куполоподібними. Покрівля печери нерівна, рельєф її хвилястий. Спостерігаються численні округлі виступи та западини. Але вапняк у покрівлі згладжений, мікрорельєф неглибокий. Стіни навпаки, мають зовсім інший характер. Вони більш незграбні, шорсткі. Рельєф їх складніший і грубіший. Пов'язано це з тим, що стіни та покрівля закладені у різному вапняку (див. 5 пункт). Якщо вапняк у покрівлі руйнувався переважно у процесі хімічного розчинення, то стінах переважали механічні процеси, у разі, останньому етапі розвитку печери. Корінне дно мабуть має характер покрівлі, відрізняючись лише глибшим рельєфом, через більшу кавернозність нижнього прошарку (ф.8). Але в печері дно майже повсюдно завалено уламками слабоцементованого вапняку, з якого складені стіни і не видно. Каміни закладені по тріщинах. Вони мають овальний чи навіть витягнутий переріз (т.8-4-9). Висота їх сягає 2 м, ширина до 0,8 м.

Печера закладена в середньо сарматському вапняку, в лінзовидному прошарку, шаруватого, жовтуватого вапняку, ув'язненого в більш щільному, однорідному, світло-сірому вапняку. Покрівля печери в основному сформована по нижньому контакту цього щільного вапняку сірого Каміни, що утворилися по вертикальних тріщинах, так само розкривають виключно щільні сірі вапняки. Мабуть і дно печери закладено за аналогічними вапняками, принаймні майданчик перед входом до печери, закладена по них. Нижній ярус печери, що є тріщинною порожниною, так само закладений у світло-сірому, щільному вапняку. Прошарок, у якому вироблена печера, відрізняється не лише жовтуватим кольором, а й своїм додаванням. Вапняк менш щільний, не однорідний. У ньому спостерігається безліч плоских каверн, розмірами десятки сантиметрів, закладених по площині напластування (такі ж каверни, але більш округлої форми, знаходяться у множині, в нижньому прошарку щільного, сірого вапняку).

По площині напластування, так само спостерігається безліч білих натічних кірок кальциту. У печері чітко видно, що покрівля закладена по щільних сірих вапняках, а стіни складені жовтуватим, слабо зцементованим вапняком. Глиби на дні печери, так само складаються з цього жовтого вапняку. Взагалі, цей вапняк ніби вилужений, вивітрений. Дно печери вкрите незграбними уламками вапняку різних розмірів, від брил до щебеню. У дальній частині печери, в низьких бічних нішах, дно вкрите дрібноземом бурого кольору (залишкові глинисті утворення).

У товщі вапняку, по площині напластування, зустрічається безліч скоринок білого натічного кальциту (див. фото входу). У печері вони зустрічаються на дні, у западинах стін. У глибині печери, натічних кірок зустрічається набагато менше (ф.43,45). Корки білого кольору, нерівні. Поверхні їх матові, що складаються з добре помітних кристалів. Товщина кірки 0,3-0,7 см і більше. Ці натічні агрегати, мабуть утворювалися одночасно з порожниною або навіть раніше за неї, а не в порожнині, що вже сформувалася.

У далеких низьких нішах зберігся бурий глинистий заповнювач - залишкова глина з домішкою дрібних карбонатних частинок.

Біля Т.2, на дні лежить кілька розрізнених, не фосилізованих кісток.

Печера закладена вище за рівень моря приблизно на 4 м.

У привходовій частини, до навалу каміння, зустрічаються окремі плями мікроскопічних зелених водоростей та чорного лишайника.

Печера недоступна тільки під час сильних штормів.

Документація та зйомка печери проводилося 2 - 3 08. 2011. під час експедиції «Морської програми» Проніним В.(ним же печера було знайдено), Проніним К., Ощепковим О., Левченком О.

Опис складено. Проніним К.